Ἀναμφισβήτητον ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ἡ «Γιορτὴ τοῦ Κρασιοῦ», τὴν ὁποίαν διωργάνωσεν ἡ «Περιηγητικὴ Λέσχη» Πατρῶν. Ἀπητήθη ὅμως πρὸς τοῦτο ἡ οἰκονομικὴ συμβολὴ ἐκ μέρους τῆς Π.Λ.Π. — ἄνω τῶν 100.000 δραχ. — μέρος τῆς ὁποίας ἐκάλυψαν τὰ σχετικὰ ἔσοδα. Πάντως, ἀνήκουν ἔπαινοι εἰς τοὺς διοργανωτὰς τῆς ἑορτῆς.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἐπικίνδυνον ἐξέλιξιν λαμβάνουν μερικοὶ νέοι τῆς πόλεώς μας. Πολλάκις, ἐντὸς τῶν λεωφορείων ἀστικῆς συγκοινωνίας ἐκδηλώνουν ἀπρεπῆ συμπεριφορὰν καὶ χυδαιολογίαν εἰς βαθμόν, ὅστις συχνὰ προκαλεῖ τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν φιλησύχων οἰκογενειαρχῶν ἐπιβατῶν.

ΕΝΩ ΜΕΤΕΧΟΥΝ 23 ΞΕΝΑΙ ΧΩΡΑΙ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΑΠΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ!

ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΟΣΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.— Ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης ἤνοιξε τὰς πύλας της. Εἰς χιλιάδας ἐπισκεπτῶν, Ἑλλήνων καὶ ξένων, θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουν τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ τῶν 23 κρατῶν, τὰ ὁποῖα μετέχουν εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἐκδήλωσίν της.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ Δ.Ε.Θ. παίζει σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ εἰδικότερον τῆς Θεσσαλονίκης. Μαζὶ μὲ τὸν λιμένα καὶ τὴν βιομηχανικὴν συγκρότησιν, ἀποτελοῦν τοὺς τρεῖς βασικοὺς φορεῖς ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ οἰκονομία καὶ ἡ πρόοδος τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐφέτος ἡ Δ.Ε.Θ. ἤρχισε τὴν λειτουργίαν της ὑπὸ συνθήκας διαφορετικάς. Ἡ πολιτικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἀπὸ διμήνου σχεδὸν ἔχει ἐκσπασει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀναμφισβήτητα ἐπηρέασε καὶ θὰ ἐπηρεάσῃ ἴσως ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Δ.Ε.Θ. Ἡ ἀπουσία τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος καὶ τοῦ ὑπευθύνου πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας (ὁποιουδήποτε πρωθυπουργοῦ) κατὰ τὰ ἐγκαίνια ἐστέρησε χιλιάδας ἐπισκεπτῶν νὰ παρακολουθήσουν, ὅπως κάθε χρόνο ἐγίνετο, ἕνα θέαμα πολιτισμένον, θὰ ἔλεγε κανείς, φαντασμαγορικόν.

Ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ αὐτὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας ἔχει σοβαρωτάτας ἐπιπτώσεις, δὲν ἄφησε καὶ ἄτρωτον τὴν Δ.Ε.Θ.

Ἐντύπωσιν προκαλεῖ ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀπουσία τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ ἀπὸ τὴν ἐφετεινὴν ἐκδήλωσιν τῆς Δ.Ε.Θ. Ἰσχυρίζονται οἱ ἰθύνοντες τῆς Δ.Ε.Θ., ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἐκδήλωσιν εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα κάθε προηγουμένης ἐκδηλώσεως. Ἡ πραγματικότης, ὅμως, δὲν εἶναι αὐτή. Οἱ ἀριθμοὶ δίδουν τὴν ἀπάντησιν. Ἐπὶ 2.000 Ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν (1.000 πρώτης κατηγορίας καὶ 1.000 δευτέρας κατηγορίας) μετέχουν ἐφέτος μόνον τὸ 1)10, ἤτοι περίπου 200 βιομηχανίαι.

Ἡ ἀπουσία τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς Δ.Ε.Θ. πρέπει νὰ μελετηθῇ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους καὶ νὰ εὑρεθοῦν τὰ αἴτια ποὺ τὴν προκαλοῦν.

Οἱ βιομήχανοι ἰσχυρίζονται, ὅτι «μὲ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὴν Δ.Ε.Θ. τὰ κέρδη καὶ τὰ ὀφέλη των δὲν εἶναι σημαντικά», καὶ συνεπῶς τὸ ἐνδιαφέρον των εἶναι λίαν περιωρισμένον. Ἀκόμη ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ συμμετοχὴ των εἰς τὴν Ἔκθεσιν (ὅσοι συμμετέχουν) γίνεται ὑπὸ συνθήκας «πιεστικάς».

Οἱ ἰσχυρισμοὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ τεθοῦν ὑπὸ αὐστηρὸν βάσανον καὶ οἱ ἁρμόδιοι (ὄχι μόνον τῆς Ἐκθέσεως), ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τῶν ὑπουργείων καὶ συγκεκριμένως τὰ ὑπουργεῖα Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου, ὀφείλουν καὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ξεκαθαρίσουν τὴν διστακτικότητα αὐτὴν τῶν Ἑλλήνων βιομηχάνων.

Ὑπάρχει καὶ ἕνας τρίτος ἰσχυρισμὸς τῶν Ἑλλήνων βιομηχάνων. Ὅτι τὰ ἔξοδα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰς ἑκάστην περίοδον Ἐκθέσεως, εἶναι λίαν σημαντικὰ καὶ εἰς τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ μὴ δύνανται αἱ βιομηχανίαι, δηλαδὴ οἱ προϋπολογισμοί των, νὰ βαστάξουν ἕνα τόσον μεγάλο βάρος.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς ὅλας τὰς Διεθνεῖς Ἐκθέσεις τοῦ κόσμου, ἰδιαιτέρως εἰς τὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας, τὰ ἐνοίκια τῶν χώρων προβολῆς τῶν ἐκθεμάτων εὑρίσκονται εἰς λίαν χαμηλὰ ἐπίπεδα. Εἶναι ἐπίσης ἀληθές, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις, διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν προβολὴν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, πριμοδοτοῦν τὰς βιομηχανίας, διὰ νὰ μετάσχουν εἰς Διεθνεῖς Ἐκθέσεις. Μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν συμβαίνει αὐτό. Τὰ ἐνοίκια εἰς τὴν Δ.Ε.Θ. εἶναι πράγματι ὑπέρογκα. Ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς πόρους τῶν ἐνοικίων, ἡ Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης ἀντιμετωπίζει τὰ μεγάλα ἔξοδα, τὰς ὑπερόγκους δαπάνας τῆς προβολῆς της. Θὰ πρέπει, λοιπόν, νὰ εὑρεθῇ τρόπος, ὥστε νὰ διευκολύνεται ἀπολύτως ἡ ὁλοκληρωτικὴ συμμετοχὴ τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας εἰς τὴν Δ.Ε.Θ., διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ ξένοι ποὺ τὴν ἐπισκέπτονται, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συγκρίνουν τὰ ἐπιτεύγματα αὐτῆς. Ἀλλ' ἀκόμη καὶ μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δηλαδὴ διὰ τῆς ὁλοκληρωτικῆς συμμετοχῆς, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ προβληθῇ ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία εἰς τὰς ξένας καταναλωτικὰς ἀγοράς.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιζητῆται καὶ νὰ καταβάλλεται προσπάθεια κατ' ἔτος, ὅπως ἡ συμμετοχὴ τῶν ξένων κρατῶν εἶναι μεγαλυτέρα, ὅταν ἀπὸ τὴν Δ.Ε.Θ. ἀπουσιάζῃ ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία.

Τὸ μέγα αὐτὸ θέμα πρέπει νὰ λυθῇ διὰ παντός. Οἱ ἁρμόδιοι, ὅταν τερματισθῇ ἡ ἐφετεινὴ περίοδος τῆς Δ.Ε.Θ., ἂς ἀρχίσουν ἀμέσως τὴν συζήτησιν διὰ τὸ πρόβλημα τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας εἰς εὐρύτατα ἐπίπεδα, διὰ νὰ εὑρεθοῦν αἱ λύσεις καὶ νὰ δοθοῦν πρὸς τοῦτο αἱ δυνατότητες, ὥστε πάνοπλος ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία, μὲ τὰ μεγάλα ἐπιτεύγματα καὶ ἐξελίξεις, κατὰ τὴν προσεχῆ 31ην περίοδον, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Δ. Ε. Θ. ὁλοκληρωμένη.

ΤΗΝ 17ην ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΑΦΡΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΜΕ ΩΡΑΙΑΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΙ ΠΛΕΟΝ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Τὴν 17ην Σεπτεμβρίου θὰ τελεσθῇ ἐνταῦθα, εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐκδηλώσεων τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως, τὸ Φεστιβὰλ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ.

Τὰ προκριθέντα τελικῶς τραγούδια, ποὺ θὰ συναγωνισθοῦν εἰς τὸ Φεστιβάλ, εἶναι τὰ ἑξῆς:

«Θερισμός». Στίχοι καὶ μουσικὴ Χρηστίνας Ἀλεξιάδου, ἐνορχήστρωσις Κ. Καπνίση. Δ)νσις ὀρχήστρας Τάκης Ἀθηναῖος, τραγουδᾶ ἡ Ζωὴ Κορούκλη.

«Θάλασσα πλατειά μου». Στίχοι καὶ μουσικὴ Γιάννη Ἀνδρεοπούλου. Ἐνορχήστρωσις καὶ διευθυντὴς ὀρχήστρας Ἀλέκος Γεωργιάδης. Τραγουδᾶ ἡ Κλειὼ Δενάρδου.

«Τὸ τραγοῦδι τῆς καμπάνας». Στίχοι Μαρίας Γκότση, μουσικὴ Βασίλη Δοῖκου, ἐνορχήστρωσις καὶ διευθυντὴς ὀρχήστρας Μενέλαος Σπάθης. Τραγουδᾶ ὁ Τώνης Μαρούδας.

«Σὰν μιὰ βροχή». Στίχοι Ρέττης Ζαλοκώστα, μουσικὴ καὶ ἐνορχήστρωσις Γιώργου Θεοδοσιάδη. Διευθυντὴς ὀρχήστρας Τάκης Ἀθηναῖος. Τραγουδᾶ ἡ Κλειὼ Δενάρδου.

«Ἄσπρα φτερά». Στίχοι Μιχάλη Μαρμαρᾶ. Μουσικὴ Γ. Καλογήρου. Ἐνορχήστρωσις Μενελ. Σπάθη. Διευθυντὴς ὀρχήστρας Ἀλέκος Γεωργιάδης. Τραγουδοῦν Τέρρης Χρυσὸς καὶ Μαίρη Οἰκονόμου.

«Μέσ' στὴ μπόρα, μέσ' στὸν ἥλιο». Στίχοι Πυθαγόρα. Μουσική, ἐνορχήστρωσις καὶ διεύθυνσις Γεώργου Κατσαροῦ. Τραγουδοῦν Καζαντζίδης καὶ Μαρινέλλα.

«Στὸ μουράγιο». Στίχοι Θεόδ. Ζάκκα, μουσικὴ Πάνου Καφκαβάδη, ἐνορχήστρωσις Κ. Καπνίση. Δ)ντὴς ὀρχήστρας Τάκης Ἀθηναῖος. Τραγουδᾶ ἡ Ζωὴ Κορούκλη.

«Φέρτε μου πίσω τὸν καϋμό». Στίχοι Ἠλ. Ἠλιοπούλου, μουσικὴ Ἀφροδίτης Κεχαγιᾶ. Ἐνορχήστρωσις Ἀνδρέα Ἀλεξανδράτου. Δ)ντὴς Τάκης Ἀθηναῖος. Τραγουδᾶ ἡ Νέλλη Μάνου.

«Τὸ χαμένο βράδυ». Στίχοι, μουσικὴ καὶ ἐνορχήστρωσις Γιώργου Κοντογιώργου. Διεύθυνσις Γιώργος Κουρουπός. Τραγουδᾶ ὁ Γιώργος Ζωγράφος.

«Ἂς ἦταν νάχα». Στίχοι καὶ μουσικὴ Σταύρου Κουγιουμτζῆ. Ἐνορχήστρωσις καὶ Διεύθυνσις Γιώργου Κατσαροῦ. Τραγουδᾶ ὁ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΘΗΣΑΝ 24 ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ

Τρία χρόνια πολιορκημένοι ἔμειναν εἰς Λένινγκραντ

900.000 νεκροὶ ἀπὸ πεῖνα

ΑΙ ΧΙΤΛΕΡΙΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΑΙ ΔΕΝ ΚΑΤΩΡΘΩΣΑΝ ΤΕΛΙΚΩΣ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΤΗΝ ΗΡΩΪΚΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΛΕΝΙΝΓΚΡΑΝΤ, Σεπτέμβριος.— Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1941 τρία ἑκατομμύρια κόσμος ἀπεκλείσθη ἐντὸς τοῦ Λένινγκραντ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, καταδικασμένος εἰς τὸν ἑξ ἀσιτίας θάνατον. Τὴν 22 Ἰουνίου 1941, ἡ ἀναγγελία τῆς Γερμανικῆς εἰσβολῆς προεκάλεσε στὸ Λένινγκραντ, τὴν ἄλλοτε πρωτεύουσαν τῆς Τσαρικῆς Ρωσίας, τὴν ἁγίαν Πετρούπολιν, ἕνα κῦμα τεραστίων διαδηλώσεων καὶ ἐντὸς τῶν ἑπομένων δύο ἑβδομάδων ἐσημειώθη ὁμαδικὴ κινητοποίησις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Οἱ Γερμανοί, ἐν τῷ μεταξύ, μέχρι 14 Ἰουλίου, εἶχαν ἤδη ἐγκαταστήσει ἕνα προγεφύρωμα 150 χιλιομέτρων πρὸς νότον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Λούκα, ὡς βάσιν διὰ τὴν μέλλουσαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς πόλεως: ἓν ἑκατομμύριο Ρῶσοι ἠσχολοῦντο διαρκῶς διὰ τὴν κατασκευὴν ὀχυρωματικῶν ἔργων διὰ τὴν ἄμυναν τοῦ Λένινγκραντ.

Οἱ Γερμανοὶ εἶχαν συγκεντρώσει τεράστιον ἀριθμὸν τάνκς καὶ ἀεροπλάνων πέριξ τῆς πόλεως.

Τὴν 4 Σεπτεμβρίου τὸ πυροβολικὸν ἄρχισε νὰ βομβαρδίζῃ τὴν πόλιν. Ἐσημειώθησαν 178 πυρκαϊαὶ ἐντὸς τῆς πόλεως. Ἡ ἀντιαεροπορικὴ ἄμυνα κατέρριψε 5 Γερμανικὰ βομβαρδιστικά, ἀλλὰ τὰ Ρωσικὰ καταδιωκτικὰ ὑστεροῦσαν πολὺ τῶν «Μεσσερσμίτ».

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΠΕΙΝΑ

Ἡ κατάστασις ἦταν ἀπελπιστική. Εἰς τὸ μέτωπον χάος. Τὴν 10 Σεπτεμβρίου ὁ Βοροσίλωφ προχώρησε μέχρι τῆς γραμμῆς τοῦ πυρός, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ σκοτωθῇ ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν πῦρ. Τὴν 11 Σεπτεμβρίου ὁ Στάλιν ἐτηλεγράφησε στὸν Ζούκωφ, ὅτι «σὲ 3 μέρες ἡ ἄμυνα τῆς πόλεως θὰ ἔχῃ ἀναδιοργανωθῆ καὶ τὸ μέτωπον θὰ σταθεροποιηθῆ».

Οἱ Γερμανοί, ἀφοῦ ἀπέτυχαν νὰ καταλάβουν τὴν πόλιν ἐξ ἐφόδου, ἐπερίμεναν πλέον, ὅτι ἡ πεῖνα θὰ ἠνάγκαζε τὴν πόλιν νὰ παραδοθῇ. Καὶ ὁ ὑπολογισμός τους δὲν ἦταν ἀβάσιμος. Ὁ Χίτλερ ὅμως, ἐξαγριωθείς, διέταξε τὸν Γιόντλ πάσῃ θυσίᾳ «ἡ πόλις νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς».

Οἱ Ρῶσοι ἐκρατοῦσαν γερὰ τὴν πόλιν μὲ ἕνα στρατὸν 300 χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ τὸν πληθυσμόν, ἀνερχόμενον εἰς τρία ἑκατομμύρια, ἐντὸς τῆς παγίδος λιμοκτονοῦντα. Τὰ εἴδη διατροφῆς ἐξηντλοῦντο ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν, τὴν 2 Σεπτεμβρίου ἡ μερὶς ἄρτου καθωρίσθη εἰς 600 γραμμάρια διὰ τοὺς ἐργαζομένους, 400 γραμμάρια διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, 300 γραμμάρια διὰ τὰ παιδιά, τὴν δὲ 12 Σεπτεμβρίου αἱ μερίδες ἠλαττώθησαν ἀκόμη πιὸ πολύ, εἰς 500, 300 καὶ 250 γραμμάρια ἀντιστοίχως. Τὰ εἴδη διατροφῆς τῶν ζώων ἐχορηγοῦντο στοὺς ἀνθρώπους, τὰ δὲ ζῶα διετρέφοντο πλέον μὲ τὰ φύλλα τῶν δένδρων. Καὶ τὸν Δεκέμβριον δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν τίποτε καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ πληθυσμὸς ἔπρεπε νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης. Ἐκτὸς τῶν τροφίμων, δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἠλεκτρικὸν ρεῦμα οὔτε θέρμανσις, πρᾶγμα ποὺ ἀνάγκαζε τὰ ἐργοστάσια νὰ κλείνουν τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου. Τὰ τραὶν εἶχαν ἀκινητήσει ἐλλείψει καυσίμων.

Τὸν Νοέμβριον, οἱ κάτοικοι τοῦ Λένινγκραντ, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοὺς ἡλικιωμένους, ἄρχισαν καθημερινῶς νὰ ἀποθήσκοιν. Τὸν Δεκέμβριον μόνον 52.000 ἄτομα ἀπέθανον, ἐνῷ ἄλλοτε σ' ὅλο τὸν χρόνο δὲν ἀπέθνησκαν τόσοι ἄνθρωποι.

Ὡς κατετέθη ἐπισήμως εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Νυρεμβέργης, 632000 κάτοικοι τοῦ Λένινγκραντ ἔχουν ἐξαφανισθῆ, ἀλ'' αἱ μεταγενέστεραι στατιστικαὶ ἀνεβίβαζαν τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν εἰς 900.000 καὶ πλέον.

Ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπέφερε μόνον ἀπὸ τὴν πεῖναν, ἦταν ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ καὶ τὸ ψῦχος. Ἔκαιαν οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔπιπλά τους, τὰ βιβλία τους, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ εἶχαν ἐξαντληθῆ. Οἱ γάτες καὶ τὰ σκυλιὰ εἶχαν ἤδη φαγωθῆ. Ἀντὶ λάδι, χρησιμοποιοῦσαν τὸ ρετσινόλαδο, τὴν βαζελίνη καὶ τὴ γλυκερίνη ἀπὸ τὰ φαρμακεῖα.

Ἦταν ἀδύνατον νὰ ἐξευρεθοῦν φέρετρα. Ἑκατοντάδες πτώματα εἶχαν ἐγκαταλειφθῆ εἰς τὰ νεκροταφεῖα ἄταφα καὶ δὲν εἶχαν πλέον οὔτε δύναμιν νὰ σκάψουν τάφους καὶ τὰ πάντα ἦσαν παγωμένα ἀπὸ τὸ ψῦχος.

Αἱ Ἀρχαὶ ἐσκέφθησαν νὰ ἐκκενώσουν τὴν πόλιν ἀπὸ τοὺς κατοίκους, χρησιμοποιώντας τὴν παγωμένη λίμνη Λάντογα, ἀλλ' ὁ πάγος ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον δύο μέτρα πάχος διὰ νὰ κινηθοῦν ὀχήματα καὶ ἄλογα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχαν πλέον ἀντοχὴν καὶ ἔθαναν σωρηδὸν καὶ τὰ κρέστά των ἀπεστέλλοντο εἰς Λένινγκραντ, διὰ νὰ διανεμηθοῦν στὸν λιμοκτονοῦντα πληθυσμόν.

Κατὰ μῆνα Φεβρουάριον 117.000 ἄτομα μετεφέρθησαν εἰς ἄλλους τόπους, 221.000 τὸν Μάρτιον καὶ 163.000 τὸν Ἀπρίλιον καὶ μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1942 περίπου ἓν ἑκατομμύριον κάτοικοι ἐγκατέλειψαν τὴν πόλιν. Ἀπὸ τὰ τρία ἑκατομμύρια κατοίκων δὲν εἶχαν μείνει παρὰ μόνον 600.000. Ἡ πόλις ἐφαινετο ἔρημη. Καὶ ὅμως οὐδέποτε αἱ Ἀρχαὶ ἐσκέφθησαν νὰ κηρύξουν τὸ Λένινγκραντ πόλιν ἀνοχύρωτον. Ἐπρόκειτο περὶ ὁλοκληρωτικοῦ πολέμου.

Οἱ πολιορκημένοι τοῦ Λένινγκραντ ἀνέμενον ἐπὶ δύο χρόνια τὴν ἀπελευθέρωσίν των. Τὸ μαρτύριόν τους ἐπὶ τέλους ἔληξε τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1944 καὶ τὴν 27 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἀνεκοινώθη ἐπισήμως τὸ τέλος τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ποὺ δὲν ἔχει προηγούμενον στὴν Ἱστορία.

Η ΗΡΩΪΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

Ἄγριος συνεχίζεται ὁ πόλεμος εἰς Κουρδιστὰν

Δραματικὰ περιστατικά

ΠΕΝΤΕ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ ΕΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟ ΙΡΑΚ ΔΙΑ ΝΑ ΕΝΟΝΤΩΣΗ ΤΟΥΣ ΜΑΧΗΤΙΚΟΥΣ ΠΑΡΤΙΖΑΝΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Σεπτέμβριος.— Εἰς μερικὰς περιοχὰς τοῦ κόσμου διεξάγονται ἀψιμαχίαι, ποὺ καμμιὰ φορὰ ἐξελίσσονται εἰς πολέμους καὶ κανεὶς δὲν ὁμιλεῖ γιὰ τοὺς πολέμους αὐτοὺς ἢ ὁμιλοῦν πολὺ λίγο. Ἐνίοτε ἕνα τηλεγράφημα μὲ ὀλίγας λέξεις, δημοσιευόμενον εἰς τὸν Τύπον, ἀναγγέλλει μίαν μάχην ἢ μαντεύει μίαν ἀνταρσίαν.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερὶς παγκοσμίου κύρους «Φιγκαρὼ» ἔρχεται νὰ πληροφορήσῃ τοὺς ἀναγνώστας της, ὅ,τι συμβαίνει σ' αὐτὰς «τὰς σκοτεινὰς ζώνας».

Πρώτη στὴν Εὐρώπη ἐδημοσίευσε ἀνταποκρίσεις ἐπὶ τῆς διενέξεως στὴν ἔρημον τῆς Ὑεμένης καὶ ἐπὶ τῶν μακὶ τῶν Ἰμαλαΐων, εἰς τὴν ἀπηγορευμένην μεθόριον τοῦ Θιβέτ.

Τώρα στὸ Κουρδιστάν, ἕνας πληθυσμὸς διεξάγει ἀγῶνα ἀπὸ μηνῶν ἐναντίον τῆς Ἰρακινῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ συντάκτης τῆς «Φιγκαρὼ» Σὰν - Φρανσουὰ Σωβὲλ ἐπανῆλθε. Μετὰ μακρὰς καὶ κοπιώδεις πορείας, κατώρθωσε νὰ συναντηθῇ μὲ τοὺς Κούρδους ἀντάρτας καὶ νὰ διέλθῃ μαζί τους ἕνα μῆνα ἐπάνω στὰ ὄρη τοῦ Βορείου Ἰράκ, παρὰ τὰ Περσικὰ σύνορα.

Κατὰ Σεπτέμβριον 1961 ἐξερράγη ἡ κουρδικὴ ἀνταρσία, ἡ πέμπτη ἀφ' ἧς ἱδρύθη τὸ Ἰρακινὸν κράτος ὑπὸ τῶν Βρεταννῶν, μετὰ τὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον.

Οἱ Κοῦρδοι, ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι κατάγονται ἀπὸ τοὺς Μήδους τῆς ἀρχαιότητος, πρὸ τοῦ 1914, ἦσαν κατανεμημένοι μεταξὺ Τουρκίας καὶ Περσίας. Μετὰ τὸν διαμελισμὸν τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας, εὑρέθησαν κατατετμημένοι μεταξὺ πέντε διαφορετικῶν χωρῶν, ἤτοι 6.000.000 εἰς τὴν Τουρκίαν, 3.000.000 εἰς τὴν Περσίαν, 2.000.000 εἰς τὸ Ἰράκ, 500.000 εἰς τὴν Συρίαν καὶ 150.000 εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἀρμενίαν.

Πρόκειται περὶ μιᾶς ἐθνότητος 12.000.000 καὶ πλέον ἀτόμων, ὅσοι δηλαδὴ εἶναι οἱ κάτοικοι τῶν Κάτω Χωρῶν τῆς Εὐρώπης, ὁμιλούντων τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, φερόντων τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν, διαφυλαττόντων τὰς αὐτὰς παραδόσεις καὶ ἀκολουθούντων, κατὰ πλειοψηφίαν, τὴν Σουνιτικὴν θρησκείαν.

Ὁ κουρδικὸς ἐθνικισμὸς ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1918 ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῶν Συμμάχων, κατὰ τῆς Τουρκίας. Συνήφθη μάλιστα στὸ Παρίσι μιὰ συμφωνία μεταξὺ τῶν Κούρδων καὶ τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀρμενίας, ἐπικυρωθεῖσα τὴν 10ην Αὐγούστου 1920 διὰ τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν καὶ ἀποκαθιστῶσα δύο ἀνεξάρτητα κράτη, ἤτοι τῆς Ἀρμενίας καὶ τοῦ Κουρδιστάν. Ἀλλὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἐματαίωσε τὸ σχέδιον τοῦτο. Οἱ μὲν Ἀρμένιοι ἐξωντώθησαν, τὰ δὲ 2)3 τοῦ Κουρδιστὰν περιῆλθον στὴν Τουρκία.

Τὴν 24ην Ἰουνίου 1923, ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάννης ἀπεδέχθη τὸ τετελεσμένον γεγονός. Μόνον τὸ κουρδικὸν βιλαέτιον τῆς Μοσσούλης ἐνσωματώθη εἰς τὸ νέον Ἰρακινὸν βασίλειον, διότι τὸ Λονδῖνον ἐνδιεφέρετο διὰ τὰ πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου, ποὺ εἶχον ἀνακαλυφθῆ.

Οἱ Κοῦρδοι ἀπὸ τὸ δὲν ἐδέχθησαν τὴν τοιαύτην κατάτμησιν τοῦ Ἔθνους των. Ἐπὶ ἥμισυ αἰῶνα δὲν ἔλειψαν οἱ ἐπαναστάσεις, πότε στὸν Τουρκία, πότε στὸ Ἰρὰν καὶ πότε στὸ Ἰράκ. Ἐνῷ εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ τὸ Ἰράκ ἐπικρατεῖ κάποια εἰρηνικὴ ἐπανάστασις, δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ στὸ Ἰράν, ὅπου οἱ Κοῦρδοι προσκρούουν εἰς τὸν ἀραβικὸν ἐθνικισμόν, τοῦ ὁποίου πρωταγωνιστὴς εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας Νάσερ.

Ἐδῶ δὲν πρόκειται πλέον περὶ ἀνταρτικῶν ἀψιμαχιῶν, ἀλλὰ περὶ πραγματικοῦ πολέμου, ποὺ διεξάγεται εἰς τὰ ὄρη βορείως τῆς Βαγδάτης.

Οἱ ἀντάρται διαθέτουν ἄνδρας ὠπλισμένους μὲ νέον ὁπλισμόν. Ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως, ἀληθινὰ μάχαι μὲ τοὺς Ἰρακινοὺς διεξάγονται, μὲ χιλιάδας στρατοῦ ἐπὶ ποδός.

Ὁ Ζὰν - Φρανσουὰ Σωβὲλ διέτρεξε τὰ δουνὰ μὲ τοὺς Κούρδους παρτιζάνους, παρέστη δὲ εἰς τὰς ἐνέδρας των καὶ εἰς τὰς συμπλοκάς των μὲ τὰ Ἰρακινὰ στρατεύματα.

Εἰς τὸ Κουρδιστὰν ὑπάρχουν μὲν μέτωπα, ὅπου Ἄραβες καὶ Κοῦρδοι ἀντιμετωπίζουν ἀλλή-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΧΕΛΙΔΟΝΑΚΙΑ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΓΙΩΤΑΣ ΤΖΟΥΤΗ

Τὸ σπίτι τῶν μικρῶν σὲ καινούργιο κτίριο καὶ καινούργιο περιβάλλον περιμένει τοὺς μικρούς του φίλους Ἐμπιστευθῆτε τὸ παιδί σας σὲ ἔμπειρα καὶ εὐσυνείδητα χέρια

ΧΕΛΙΔΟΝΑΚΙΑ

Μόνον ἐγγραφὲς θὰ γίνουν στὴν ΓΕΡΜΑΝΟΥ 172 ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΙ' ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

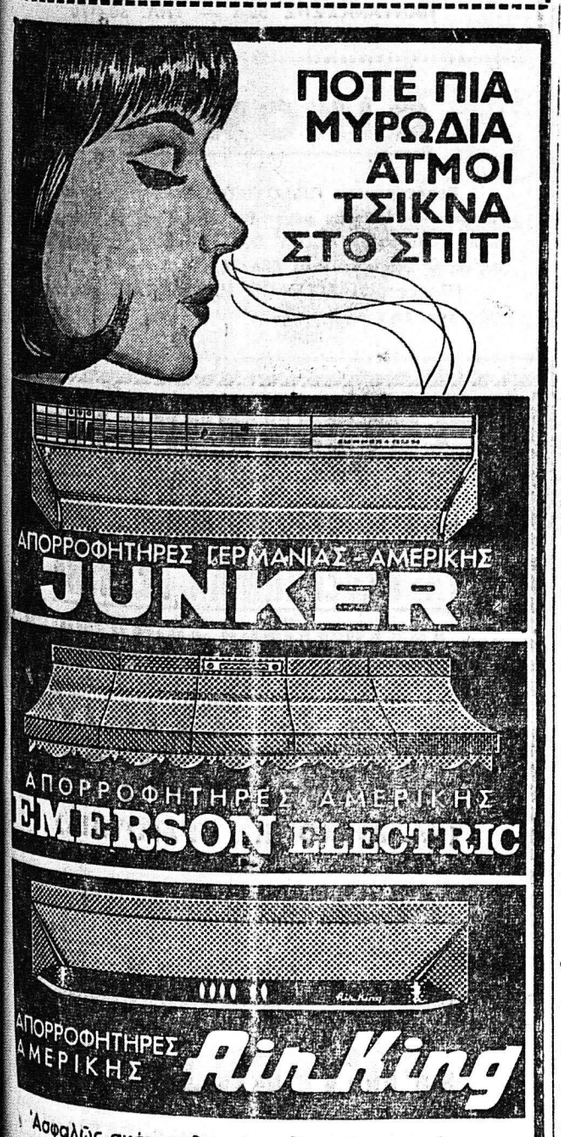

Ἀσφαλῶς σκέπτεσθε τώρα ἢ ἀργότ